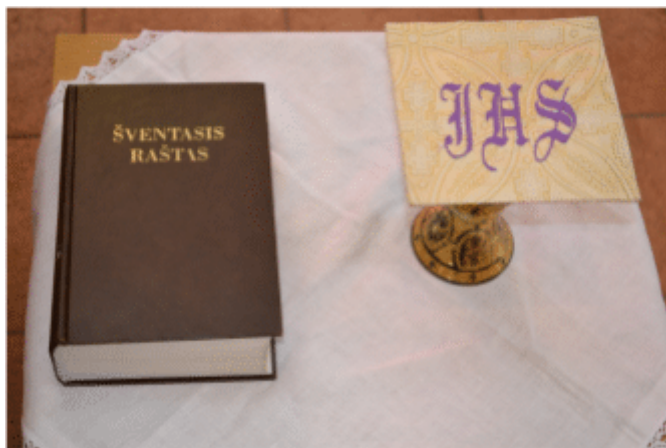

SEMINARIJOS GYVENIMAS

Akolitu ir lektorių skyrimai

Klier. Valdemar Širvinski, I k.

Iki Vatikano II Susirinkimo egzistavo kitokia kunigystės šventimų sistema, kurią antrajame šių metų *Teesie* numeryje trumpai pristatė klier. Gabrielius. Popiežius Paulius VI vykdydamas Susirinkimo nutarimus 1972 išleido dokumentą *Ministeria Quaedam* apie liturginius patarnavimus. Šiuo dokumentu Šventasis Tėvas panaikino tonzūrą ir subdiakonato šventimus, o kadaise mažaisiais

šventimais laikytus lektoriaus ir akolito skyrimus paliko tik kaip tarnystę. Lektoriaus pagrindinė užduotis liturgijos metu yra skaityti Šventąjį Raštą, o akolito – patarnauti prie altoriaus ir liturginių indų.

Balandžio 12 dieną mūsų seminarijos bendruomenės gavėnios laiko susikaupimą nuskaidrino lektorių ir akolitu skyrimai. Šiais metais penkiems ketvirto, penkto ir vienam šešto kurso

klierikui juos teikė Panevėžio vyskupas ordinaras Lionginas Virbalas SJ.

Ganytojas savo pamoksle pastebėjo, kad šio šeštadienio liturgijos pagrindinė mintis yra labai bažnytinė – Dievas suburia savo tautą ir tai pažada padaryti per pranašą Ezechielį. Taigi kodėl Jėzui

reikės mirti? Tam, kad suburtų išsklaidytus vaikus. Ir mes taip pat esame pašaukti surinkti visus prie Kristaus, kad kiekvienas priimtų Jo žinią. Kaip tai padaryti? Turime kaip Jėzus mirti puikybei ir gyventi Dievui. Vyskupas pabrėžė, kad lektorių ir akolitu tarnystė yra reikšmingas žingsnis pašaukimo kelyje, tai pasiruošimas didesniai žingsniui – kunigystei. Šie skyrimai yra atliepas į Dievo meilę. Nors ir gali atrodyti, kad tai nieko ypatingo, bet vis dėlto ši tarnystė reiškia, kad jau ne patys kandidatai prisiartina ir trokšta jos, bet jie yra skiriami, įpareigojami. Lektoriai ir akolitoi yra pašaukti skelbti Dievo Žodį, kuris maitina Bažnyčią, kviečiami gyvenimą ir veikimą suderinti su Dievo Žodžiu ir Meilės sakramentu – Eucharistija. Akolitoi ir lektoriai yra raginami liudyti Dievo meilę to labiausiai stokojančioms. Labai svarbus aspektas, vyskupo nuomone, yra branginti Šventąjį Raštą ir Eucharistiją – pačiam tapti tuo, ką skelbi ir ką gauni.

Po homilijos vyskupas, įteikdamas kandi-

datams į lektoriaus tarnystę Šventąjį Raštą, sakė: *Imk Šventojo Rašto knygą ir ištikimai perduok žmonėms Dievo Žodį, kad Jis tvirtai prigytų jų širdyje, o priimantiems akolitų skyrimus: Imk indą su duona ir vynu Eucharistijai švęsti ir būk toks, kad galėtum vertai patarnauti prie Viešpaties ir Bažnyčios Stalo.* Į šiuos žodžius kandidatai atsakė *Amen*, su džiaugsmu sutikdami vykdyti šią Dievo ir Bažnyčios jiems paskirtą tarnystę.

Po iškilmingų šventųjų Mišių visa seminarijos bendruomenė kartu su vysk. L. Virbalu dar turėjo galimybę pabendrauti prie pietų stalo.

Pasidomėkime, ką ši tarnystė reiškia naujai paskirtiems akolitams: Povilui, Andrejui ir lektoriams: Tomasai, Renatui ir Žilvinui?

Klier. Povilas: Vienareikšmiškai galiu atsakyti, jog šie skyrimai man yra labai svarbūs, nes jie yra paskutinis laiptelis kunigystės link. Akolito tarnystė man asmeniškai yra gilesnis prisilietimas prie Gyvojo Dievo, kuris pas žmogų ateina Švenčiausiojo Sakramento pavidalu. Ši tarnystė, mano manymu, yra prisilietimas prie kunigystės tarnystės, tik šis prisilietimas yra mažesniu laipsniu.

Klier. Andrej: Akolito skyrimai, kuriuos gavau, yra dar vienas žingsnis link kunigystės šventimų. Suprantu jų esmę ir džiaugiuosi, kad esu įpareigotas Bažnyčios tarnauti liturgijoje prie

altoriaus ir esu siunčiamas vykdyti gailestingumo darbų. Asmeniškai man tai yra svarbus įvykis, šie skyrimai padės man atsakingai ir su meile tarnauti Dievui ir žmonėms.

Klier. Tomáš: Lektoratas man yra pirmiausia Dievo Žodžio skaitymas, skelbimas kiekvienam asmeniui, kuris ateina į Bažnyčią surasti Dievą ir išgirsti Jo Žodį. Verta pabrėžti, kad lektoratas yra dar vienas laiptukas link kunigystės, o tai yra labai svarbu ne tik man, bet ir kiekvienam, siekiančiam kunigystės.

Klier. Renatas: Nors atrodytų, jog klierikai savo sekmadieninių praktikų vietose ir atlieka lektorių tarnystę, bet šie skyrimai skelbti Dievo Žodį įgauna naują prasmę. Man asmeniškai tik po skyrimų tapo suprantama atsakomybė, kurią teikia lektoratas. Dievo Žodis turi būti perskaitytas atsakingai, kad kiekvienas žmogus, dalyvaujantis šv. Mišiose suprastų jam perduodamą dievišką žinią. Lektorius ne tik atsakingas už Dievo Žodžio skaitymą, bet taip pat ir už tai, kad paruoštų ministrantus ir kitus parapijos skaitovus tinkamai skelbti Šventąjį Raštą.

Klier. Žilvinas: Lektorato skyrimus vertinu kaip vieną iš etapų kunigystės siekimo kelyje. Esu įsitikinęs, kad ši tarnystė Bažnyčioje yra labai svarbi, nes žmonės turėtų girdėti aiškiai ir suprantamai skaitomą Dievo Žodį. Pats Jėzus Kristus kažkada Nazareto sinagogoje atliko Toros skaitovo tarnystę kaip skaitome Evangelijoje. Asmeniškai man lektorato skyrimų šventė seminarijoje buvo ypač įsimintina, nes šiuos skyrimus suteikė mano ganytojas Panevėžio vyskupas Lionginas Virbalas.

Klier. Valdemar Širvinski, I k.

